

ТОНЯ ТРАЙКОВА
СЯКАШ ВЛИЗАМ В ДЪЛБОКА
И ЧИСТА ВОДА

chitanka.info

Сякаш влизам в дълбока и чиста вода,
щом с дъха си безмълвният хлад ме докосне
и усетя желание да му отдам
тая болка, която открай време нося.

По самотния път се придвижвам напред
и оставям в снежеца уверени стъпки,
заскрежените клони, висулките лед
едва чуто скриптят в моя мозък изтръпнал.

Няма нищо, което да дразни окото,
само дрехите, тъмни ненужни следи,
и ръждата от някакви стари окови,
и разсеяна струйка от някакъв дим.

Тишина като в сън се простира над тях
и наоколо всичко е глухо и бяло.
И внезапно дочувам най-звънкия смях,
с който някога в моя живот съм се смяла.

Той нехайно над целия свят се извива
и звукът му трепти като сребърна струна.
А лицето ми още е светло и живо,
щом по устните вечният хлад ме целуне.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.